

Z.R.S.Z

Hlad.

Praznina tisočih.

Množica povabljenih.

Pogrebnik je zamaknjeno

pričel govoriti.

Vsi so ga poslušali,

nihče ga ni razumel.

Ni spreminjal tona medtem,

ko so v njegovih rokah

sprejemali vsakega posebej

in vse hkrati.

Nekaterim so vzeli nedolžnost.

Drugim le sen.

Fant je živčno pogledoval na uro.

Samo da mu ne bi bilo treba priznati,

da imajo gospe na pokopališču,

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29

v zapečatenih skrinjah,

ki mrtvo dirigirajo pozabljenemu orkestru,

manj prostega časa kot on.

Ni prestavil kazalcev,

samo stal je,

kot da je tistega dne pognal korenine.

Zazrl se je po sobi,

iskal upanje v pogrebnikovih ustih

in vrečkah prepečenca,

odvrženega, med kruljenje,

v gnečo ostankov.

Toda nihče ni jokal.

121.739 korakov.

618 poti.

Nekaj zaprtih cest,

in premajhen procent zmagovalcev.

Zamenjali smo

začetnice ljubimcev,

vklesane med lesene mize,

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29

s štirimi črkami grobe usode.

F** z revščino 2

Ugaja mi pesek v očeh,

zato si ga vsako jutro znova

nasujem na roženico,

da me spominja nate,

na pok biča na mojem hrbtu,

na sadistično prasico,

ki mi zarije nohte v gležnje,

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29

me sleče

in poniža,

kar tam, pred polno dvorano

cerkvenih miši.

Ugaja mi, ko mi pesek

pronica v usta

in mi zalepi jezik,

tako kot ti,

ki mi trgaš

zadnje drobtine od ust.

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29

Tako sem se navadil nate,

na pesek,

na lakoto,

na nož,

ki reže zadnje

kose upanja,

da sem vzljubil

tvoj poceni vonj

in dneve prisilnega posta.

Vedno me podreš

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29

z vso silo,

a ne bom te pogrešal,

ko te revolucija

spravi na kolena in izžene

iz naših domov.

Dlake, drek, petek zvečer in vsakdan

Tako, kot smo včasih nabijali žogo,

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29

danes nabijamo pritisk

in vene in sladkor v kavi.

Dokler iz razbitin razmrcvarjenih lobanj,

ne zraste orhideja,

z vonjem po prestanem žganju

in onegavljenih toaletah nočnega kluba.

Jebi ga,

ogledalo zapeče,

vedno, ko vrne pogled.

Če sadiš paradižnik,

v plastičnih vrečkah,

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29

ti bo morda,čisto tiho, ponoči,

eksplodiral v sobi.

Če ližeš rit,

ni nujno, da te nahrani.

Spet boš spal sestradan.

In z dlakami na jeziku.

NEdel(j)a m

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29

Stopnjuje se počasi, pekoče.

Sem rekla pekoče?

Cvrem se,

v hladu, ki greje podplate

in hodi namesto mene,

ko se priklenem na stol,

da bi lažje zbežala.

Svet se je okužil z nedeljo.

Jaz sem ta nedelja,

to brezdelje, ki postaja vrh

populacije brezčasnih idej,

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29

ta izbris obrisa,

ki prebere naš svet,

naš prostor

in nas same.

Nas, ki v kamrah doživljamo vrhunce

in ližemo orgazme po žlicah,

ker smo na psu

in varčevati pomeni živeti.

Živeti na rdeči ulici,

ali v večni nedelji,

ali pa samo dihati

ter se pretvarjati, da se prsi premikajo

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29

in brezvoljno kazati s prstom.

Vsi so krivi,

jaz pa okrogla stopicam za njimi,

včasih poskakujem,

odvisno od programa,

ki ga nisem izbrala,

ker sem apatično sedela doma.

Pesem

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29

Poigravam se

tako vljudno

me božajo njeni stih

obljublja

varen polet

obljubo vedno drži

plod je podrla

še preden je nastala

ona ne more

skočiti čez njega

in uiti.

čutim jo

ko prelagam

drva na dvorišču

ko krpam ureznine

na linorezu preteklosti

ko odvijam luske

skozi porcelanaste

solze domišljije

stisnem jo k sebi

Prispeval Maja Milošević
Četrtek, 17 April 2014 10:29

jo poljubim

pretepem

ji zabijem tilnik

na obešalnik v predsobi

in ona mi vrne nasmeh

tam je

moja je

četudi jo bereš ti.

Maja Milošević - [Pesmi #1](#) in [Pesmi #2](#) .

Prispeval Maja Miloševič
Četrtek, 17 April 2014 10:29
